

РАШК

Уришардик — талашардик. Аммо эру хотининг уриши — дока румолинг куршиши деганлариди, бирлашда ярашардик. Бироқ бу галгиси... Билмадим, орамиздан оламушук ўтди-евв. Охир ачигим чиққанидан...

— Менсиз яшаб курни! — деб юборганини ўзим ҳам билмай қолибди.

— Сизисиз яшай алмайман-ми? Хоҳламасангиз ана катта кўча! — деди хотиним боланд келиб.

Шу сўз баҳона будди-ю хотиним айтган «ката кўча»дом. Энди қаёқка борай? Унда-мунд ётиб юрибман. Ит ўтеш, миран туриш деганлари шу бўлса керак. Шундай пайтда тоҳо-тоҳо ўй, ўғлигам эсмiga тушиб кетади-ю ишда бўлсан ҳам бир хил бўлиб кетаман. Ишдан сунт бемаксад кўчама-кучা дайдиши жонга тегиб бир неча бор уйимнинг олдидан чиқиб қолганини ўзим ҳам сезмай қолибман. Тўрт қавати бинонинг бурчагида пастки ойна...

Шифохонада даволанаётган Салайнин хотини йўқлаб келибди. Мева-чеваларни халтасидан чиқартаётганда, Салай хотинидан сўрабди:

— Бу олманин килоси қанча экан?

— Кирк беш сўм.

— Лимоннинг донасичи?

— Ўн беш сўм!

Салай бозордаги нархларни эштиб диккат бўлиб турса, ҳамшира қизириб:

— Салай ака, укол қилидираисизи ёки уколдан кўрқадиган бўлиб қолдингизми, — дебди.

— Йўк, укол у ёнда турсин, ўлимдан ҳам кўркмайман.

— Унда нимадан кўрқасиз?

— Хозирча бозор баҳосидан, — дебди Салай.

**САЛАЙ
ЧАҚҚОН
ХАНДАЛАРИ**

Бош-кўзи ёрилиб, кийимлари йиртилган ҳолда келаётган қўшиниси ни кўрган Салай ҳайрон бўлиб сўрабди:

— Хой қўшни, нима бўлди?

У киши дебди:

— Дуқонга арақ тушган экан, қарасам у қасофат менга етмайди. Навбатга қарамасдан арақ олиб чиқсан, бошқалар кўролмасдан мушт тикириши.

Шунда Салай:

— Ўзинг-ку майли, иш-килиб шишалар сорми? — дебди.

***

Салай чаққондан сандиқ сотиб олган бир қасобнинг отаси уни учратиб: — Салайхон, сандиклари дараҳт бутогидан ясалган экан-ку! Уялмадингизми? — дебди.

— Тақсир, сиз гўшт сотганда «Гушт сукясиз булмайди», деб сотасиз. Шундай бўлгач, дараҳт ҳам бутоқсиз булмайди! — деб жавоб бериди Салай чаққон.

Салайнинг яқин дўсти тўй қўлмоқчи бўлиб, унинг дуқонига кўп умид билан келса, дуқонда арзирлик ҳеч вако йўк экан. Унинг жаҳли чиқиб:

— Тушган молни чайқовчиларга ўтказиб, узинглар дўконни қўриқлаб ўтирибсизларми? — дебди.

— Хафа бўлма, дустим. Мол бўлмагани билан мол қўядиган токчалар уз жойида, — деб жавоб бериди Салай чаққон.

Уйгурчадан Баҳридин ТУРҒУНОВ таржимаси.

Чироқ ёниб турибди. Демак, хотин ўйда. Чироқ шуласига маъюс термулганча хабл сурб ўзок турдим. Шу онда, миямга келган фикрдан рақс тушиб юборишига сал қолди. Ахир, бугун байрам-ку. Кел, байрам арафасидан хотиним билан ярашиб ола қолай деган мақсадда, уйимиз ортидаги бозорчадан гул харид қилиб, ўйга қайтади.

«Ҳозир улдираман!» — қаъмок қаъқандай шу фикр хаёлимга урдилию отилганинг узимни йўлакка ўрдим. Эшикни хотиним вақтида очмаганди синдириб юборган бўлардими.

— Кани у?..

Кўркувдан ранги докадай оқариб кетган хотиним секингина юрак ютиб сўради:

Хаётый ҳангомалар

дим. Юрак ютиб деразага яқинлашдим:

Кизиқ у нима билан машгул экан?

Тасодиғидан икваридан ёркак қишини! хотиним ҳаммасига тушунди шекили, бирдан шарақлаб кулиб юборди. Кулганди ҳам узоқ кулид. Ҳатто кўзидан ўш ҳам қиқит кетди.

— Бу, ахир телевизордаги кино-ку...

Бундай қарасам «ойна жаҳон»-дан чиндан ҳам севги ҳақида кина бўлатданди...

— Э, шарманда!..

Хотиним ҳамон кулар, энди мен ҳам унга қўшилиб кула бошладим.

Кулинг дўстлар, умрингиз узун бўлади.
Юсуфхон қизиқ Шакаржонов

Афанди латифалари**ЮГУРАМАН**

Афанди эзмалардан безор бўлиб, ҳордик чиқариш учун хиёбондаги курсилярдан бирига кешиб ўтирганди, ёнига кўлида асо тутган яна бир сергап қария кешиб ўтириди. Шунда Афанди сайд қилиши кераклигини айтиб кўзганди. Бояги сергап одам ҳам унга эргашди ва сўхбатни давом этишир мақсадиди сўради:

— Сиз секин юрасизми в тез-тезми?

— Мен секин ҳам, тез-тез ҳам юримайман, югурман, — дебди Афанди.

ЧАНГИНИ ҚОҚДИМ

Афандининг ўйи кўчанинг ўнгинасидан эди. Бир куни ҳамма ёкин чанг-тузон босиб, тарақатурик товуш қоплади. Афанди у ёқ-бу ёқка қараб ҳовлининг ўтасида икки қўлини белига тираб турган уғлигасини кўрди ва ўндан сўради:

— Ха, нима бўлди?

Болалай гердайбай жавоб берди,

— Кўлиминг чангнини қоқдим!

Афандининг чангнини қоқдим!

— Одамлар ҳам роса, келдида, — деган эди, гапга мархумнинг мақтандошни арасида кетди.

— Одамлар менинг ҳам ҳурмати килишида, акамнинг ҳам ҳурмати бор эди, шунинг учун кўп келдида.

— Суҳбатни тинглаб ўтирган Афанди:

— Ҳалойик, акангни ҳурмат килишини биларик, лекин сени ҳурмат килишадими-йўқум, буни кейинча эски услугуда тикиб ўтиришади.

— Одамлар ҳам роса, келдида, — деган эди, гапга мархумнинг мақтандошни арасида кетди.

— Одамлар менинг ҳам ҳурмати килишида, акамнинг ҳам ҳурмати бор эди, шунинг учун кўп келдида.

— Суҳбатни тинглаб ўтирган Афанди:

— Ҳалойик, акангни ҳурмат килишини биларик, лекин сени ҳурмат килишадими-йўқум, буни кейинча эски услугуда тикиб ўтиришади.

— Одамлар ҳам роса, келдида, — деган эди. Афанди тикирлаб:

— Дадаси, томогимдан сунъ ўтиб кетди-я, — дебди. Афанди тикирлаб:

— Утиб кетган бўлса булди, — деган эди, хотинимнига кетди.

— Одамлар ҳам бир кўйда, — дебди.

— Одамлар ҳам бир кўйда, — деб

